

pecači ulovili možda 6—7 komada. Međutim, što je za utehu i što daje nade na poboljšanje ribolova, jeste činjenica da se ove jeseni u vrlo velikom broju pojavio sitan šaran, ovogodišnjak, »čortan«, kako ga zovu na Dunavu.

To je znak da se šaran ove godine dobro izmrestio usled većeg vodostanja da se mlađ razvila i da ima nade da će se idućih godina ribolov poboljšati. Članovi društva su vrlo strogo pazili da se taj sitni šaran ne tamani. I ako je upravo navaljivao na udice i time dosađivao, pecači su ga redovno bacali natrag u vodu. Onima koji se nisu pridržavali zakonskih propisa, oduzimana je ribarska iskaznica. Isto tako, još u proleće i u toku leta članovi pecačkog kluba prebacili su velik broj šarančića iz tzv. »kubika« pored Dunava.

S alatom stoje članovi društva dosta slabo. Nešto udica se dobilo od Ribarskog gazdinstva, kanapa tako reći ništa. Sa čamcima pecači stoje isto tako slabo, jer su stari čamci skoro svi dotrajali, a za nove nedostaje građa. Desetak članova društva imaju međutim već motorne čamce. Društvo je priredilo nekoliko drugarskih večera, izleta na Mačkov Sprud i Beočin, ali kulturno-prosvjetnog rada nije bilo. Društvo ima na vrhu Kameničke Ade vrlo lep Dom.

F.

DOBROVOLJAN RAD BEOGRADSKIH PECAČA NA SPAŠAVANJU RIBE

Uz levu obalu Dunava počevši od Beograda pa sve do ušća Tamiša u Dunav postoje profili ili kubici velikih dimenzija. Kako je i ove godine voda u Dunavu bila visoka, to su se profili napunili vode, a s njom je došla i veća količina dunavske ribe, najviše šarana. U profilima se riba vrlo rado mrestiti, jer je temperatura vode u njima nešto viša nego u Dunavu. Po spuštanju nivoa dunavske vode, riba je ostala u profilima u velikoj količini i to

je dalo povoda stanovnicima sela uz levu obalu Dunava da nemilice tu ribu love, protivno svima propisima o ribolovu. Oni nemaju ribolovnice a ribu love bez obzira na veličinu. Kanale koji spajaju Dunav sa profilima, seljaci su posle dolaska vode zatvorili granjem da riba ne bi otišla natrag u Dunav, da bi oni imali što više da love.

Uočivši svu opasnost koja odatle proizlazi, jer će biti uništena sva ta riba, i veća i manja, Direkcija ribarstva u Beogradu pozvala je članstvo svih beogradskih ribarskih pecačkih klubova na dobrovoljan rad oko spasavanja te ribe. Apelu su se odazvala dva najaktivnija beogradska pecačka kluba.

Tako počevši od druge polovine avgusta meseca članovi UDRUŽENJA BEOGRADSKIH PECAČA I BEOGRADSKOG PECAČKOG DRUŠTVA »DUNAV« odlaze svake nedelje naizmenično na levu obalu Dunava, ponese sa sobom sav potreban alat za prokopavanje kanala i neumorno rade na spasavanju ribe. Ti radovi traju svaki put do podne, a posle podne pecaju.

Svrha je ovih radova, da se od profila do početka čvale Dunava prekopaju kanali kroz koje će oticati voda iz profila u Dunav i njom će odlaziti i riba u Dunav i tako će se spašavati od brzog uništenja od strane seljaka.

Dobar deo ribe, koji dospe u Dunav, imat će prilike da se sledeće godine mrestiti, a u profilima svakako da bi najveći deo ove ribe bio vrlo brzo ulovljen.

Između članova jednog i drugog pomenutog kluba postoji prava utakmica oko spašavanja ribe. Prijatno je posmatrati članove ovih klubova kako samopregorno i sa puno razumevanja rade ovaj posao. Članovi oba kluba su ljudi svih mogućih fizičkih i intelektualnih zanimanja. Na radu su svi oni potpuno jednaki. I oni stariji takmiče se sa mladima da bi uradili što više posla i da taj posao bude što bolje izveden.

A. Tadić

RAZNO

ZAKONODAVSTVO O RIBOLOVU

Kako javlja francuski časopis »L'Hamecon« (kuka na udici), član 25 francuskog zakona o ribolovu mijenja se kako sledi:

Svako kome se može dokazati, da je po vodama izbacio mirođije ili druge meke, kojima se ribe omame ili ubiju, kaznit će se kaznom od 5.000 do 200.000 franaka i zatvorom od 1 godine do 5 godina. Isto važi i za ribarenje eksplozivom.

I u Belgiji vlada se bavi pitanjima ribolova, a napore i sportskog ribolova, te je donijela drakonske mjere za prekršitelje zakona, kako na polju — privatnog, tako i industrijskog ribolova. Ujedno preporučeno je novo naseljenje riba u prikladnim vodama.

(E.)

KAKO SE U NEKIM ZEMLJAMA JEDU RIBE

Mnogi Burmanci smatraju ubijanje životinje, pa bila ona samo riba, — nedjelom. No ipak vrlo rado jedu ribe. Kako je pak čovjek vrlo dosjetljiv, kad nešto želi, razmišljali su i našli izlaz. Danas se kod njih u potocima, koji obiluju ribama, nailazi na stanovitim mjestima na svijetlo-bijele štapove. Ovo drvo pod uplivom mjesečine pokazuje čučnovat bljesak. Riba koje plivaju preko njega preplaše se, te odskoče iznad površine vode. Tamo su pak raširene mreže u koje riba padne, kad skače. Sutradan ribar dolazi po svoje ribe, koje su u noći bez nje-

gova daljnog sudjelovanja počinile samoubojstvo, a koje tad može »mirne savjesti« i pojesti.

(E.)

VRŠKE SU BILE POZNATE VEĆ U STAROM VIJEKU

U jednoj močvari u općini Munkarp u švedskom kotaru Christianstad švedski i drugi istraživaoci pravijeka vrše iskopavanja. Tom se prilikom našla kamena ploča, na kojoj je nacrtana polovica štuke, koja ulazi u jednu košaru (vršku), namijenjenu ribolovu. Istraživaoci procijenjuju starost ove ploče otprilike na 8.000 godina.

»RIBARSKI KALENDAR« ZA 1949. GOD.

Koncem ove godine izaći će novi »Ribarski kalendar« za 1949. g. Za razliku od prošlogodišnjih ribarskih kalendara, koji su uglavnom bili posvećeni morskome ribarstvu, ovaj će kalendar imati poseban dio, u kojem će iz pera naših stručnjaka biti izneseni veoma poučni članci o raznim najaktuelnijim problemima našeg slatkovodnog ribarstva, pa će sigurno »Ribarski kalendar« za 1949. naići na veliki interes svih slatkovodnih ribara. Na ovo upozorujemo pretplatnike našega lista, da mogu pravovremeno naručiti ovaj kalendar.

»Ribarski kalendar« za 1949. naručuje se kod poduzeća »Riba« export-import, Trg Republike 15/I — Zagreb telefon: 39-048.